

докази вчинення кримінальних правопорушень, що в умовах зростаючої злочинності є одним із ключових факторів.

Список використаних джерел

1. Савченко О.С. Систематизація наукових підходів до поняття «Цифровізація у публічному управлінні». *Держава та регіони. Серія: Публічне управління і адміністрування*, 2022 р., No 2 (76) URL: http://pa.stateandregions.zp.ua/archive/2_2022/12.pdf.

2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон від 13 квітня 2012 року № 4651-IV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#n6974>

Дубина Наталія Анатоліївна,
здобувач вищої освіти Національної
академії внутрішніх справ
Науковий керівник:
Галаган Олександр Іванович,
професор кафедри кримінального
процесу Національної академії
внутрішніх справ, кандидат юридичних
наук, професор

ОСОБЛИВОСТІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИНАМ, ПОВ'ЯЗАНИМ З ТОРГІВЛЕЮ ЛЮДЬМИ, В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Умови воєнного стану створюють додаткові виклики для протидії злочинам, пов'язаним з торгівлею людьми. Воєнний конфлікт часто призводить до збільшення числа вразливих осіб, руйнування інфраструктури та знищення соціальних механізмів захисту. Тому протидія злочинам, пов'язаним з торгівлею людьми, в умовах воєнного стану вимагає особливого підходу та заходів з боку влади, правоохоронних органів та міжнародних організацій.

Згідно зі статтею 3 Конституції України «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю». Стаття 29 Конституції України закріплює, що право на свободу та особисту недоторканність є одним із найбільш вагомих і значущих прав людини [1].

Торгівля людьми є особливо небезпечним злочином, учиненням якого не лише порушуються права людини та руйнується особистісна цілісність постраждалої особи, а й відбувається посягання на основи правової держави та верховенства права. Нині у зв'язку з військовою агресією росії ця тема є особливо актуальною для нашої держави [2].

Отже, торгівля людьми – це злочинна діяльність, що включає у себе купівлю, продаж або обмін людьми з метою експлуатації. Це серйозне порушення прав людини і часто включає в себе примусову працю, сексуальне рабство, торгівлю органами або інші форми експлуатації. Все перелічене несе величезну загрозу не лише до людей,

які стали жертвою, але й для всіх оточуючих, які можуть стати наступними чи бути свідками цього кримінального правопорушення.

Жінки та діти, які змушені покинути Україну через військову агресію росії та прямують до сусідніх країн, стикаються з ризиками торгівлі людьми. Водночас чоловіки, що залишаються всередині країни, також можуть стати здобиччю торговців людьми, застерігає Міжнародна організація з міграції (МОМ), Агентство ООН з питань міграції [3].

Адже, шукаючи прихисток за межами своєї країни, жертви можуть бути налякані невідомим, яке настане перед ними і шукаючи допомоги, знаходити її там, де панують кримінальні злочини. Ось деякі особливості протидії цьому виду злочинності в умовах воєнного стану:

1) Забезпечення безпеки та захисту населення: Важливо зміцнити безпеку та захист мирного населення, зокрема вразливих груп, таких як жінки, діти та біженці. Це може включати патрулювання кордонів, організацію безпечних маршрутів евакуації та захисту цивільних об'єктів.

2) Міжнародна співпраця: Важливо співпрацювати з міжнародними організаціями та сусідніми країнами для обміну інформацією, координації дій та розробки спільних стратегій боротьби з торгівлею людьми.

Українська держава підтримує та стимулює міжнародне співробітництво у сфері протидії торгівлі людьми на державному, регіональному та місцевому рівнях. Відповідно до чинного законодавства України та міжнародних угод, учасниками яких є Україна, суб'єкти, які здійснюють заходи у сфері протидії торгівлі людьми, мають право укладати угоди та договори про співробітництво, встановлювати прямі зв'язки з відповідними органами іноземних держав, міжнародними організаціями згідно із законодавством України. Водночас міжнародні організації можуть згідно з установленими процедурами залучатися до розробки та реалізації в Україні спільних програм з питань протидії торгівлі людьми.

До основних видів міжнародного співробітництва у сфері протидії торгівлі людьми за формами вияву належать:

– взаємодія у межах правової допомоги у кримінальних провадженнях;

– укладення угод про співпрацю;

– участь у проведенні оперативно-розшукових заходів, слідчих дій на території іншої держави;

– проведення спільних оперативних розробок та розслідувань;

– обмін інформацією;

– участь у спільних міжнародних операціях і проектах [4].

3) Просвітницькі кампанії: Необхідно проводити інформаційні кампанії серед населення та військових, щоб підвищити їхню свідомість про ризики та наслідки торгівлі людьми, а також про доступні ресурси допомоги.

4) Швидке реагування та рятівні операції: Необхідно мати механізми швидкого реагування на випадки торгівлі людьми, зокрема організацію рятівних операцій та евакуацію жертв і це не лише на території України, а і за її межами.

5) Судове переслідування та покарання злочинців: Важливо забезпечити судове переслідування та належне покарання осіб, які займаються торгівлею людьми, незалежно від їхнього статусу або військового звання.

6) Підтримка жертв: Надання підтримки, захисту та реінтеграції жертв торгівлі людьми є надзвичайно важливим у воєнних умовах. Це може включати медичну допомогу, юридичну допомогу, психологічну підтримку, а також допомогу у професійній та соціальній реінтеграції.

Враховуючи вищесказане, можна дійти висновку про те, що торгівля людьми є однією з найбільш прибуткових форм злочинності та становить серйозну загрозу безпеці та гідності людей по всьому світу, а особливо у воєнний час.

Список використаних джерел

1. Конституція України : Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР.

2. Українська поліцейстика: теорія, законодавство, практика № 1 (3) 2022. С. 74.

3. Через війну Росії проти України зростають ризики торгівлі людьми. – 2022.

4. Виявлення, попередження та розслідування злочинів торгівлі людьми, вчинених із застосуванням інформаційних технологій : навчальний курс / А. Вінаков, В. Гузій, Д. Девіс, В. Дубина, М. Каліжевський та ін. К., 2017. С. 148.

Єременко Наталія Андріївна,

здобувач вищої освіти навчально-наукового інституту №1 Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник:

Мельник Оксана Вікторівна,

доцент кафедри кримінального процесу Національної академії внутрішніх справ
кандидат юридичних наук, доцент

ОСОБЛИВИЙ РЕЖИМ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ: АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПОЧАТКУ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

Починаючи з 24 лютого 2022 року кожен українець зазнав значних змін у своєму житті, що відобразилося на всіх аспектах